

[Fuglsang.]

lige mening, at det bliver et spørgsmål om, hvem der har de fleste penge.

Hr. Ninn-Hansen trak spørgsmålet om typograferne og om arbejdsrettens dom over dem op igen. Men det kan vel ikke være sådan, at spørgsmålet bl. a. om bladenes eksistens og den såkaldte pressefrihed, der følger med her, blot er et spørgsmål, det drejer sig om at løse på arbejdernes og i dette tilfælde typografernes bekostning, i og for sig uden hensyn til om nu ledelsen faktisk kan være sin opgave voksen eller ikke.

Fremskridtspartiets stilling kan ikke undre. Det er en fortsættelse af stillingen over for alt, hvad der ligner kultur, teater, kunst, oplysning osv., og det får mig til at tænke på, at de nye tanker ikke er slet så nye. Jeg har også hørt folk tidligere, som spændte revolveren, når de hørte ordet kultur.

Jes Schmidt (CD):

CD-gruppen ønsker at bidrage til sikring af dagspressen. Af denne grund vil den give det foreliggende forslag en positiv og saglig behandling.

CD må dog mene, at det foreliggende forslag ikke er den rekningsplanke, som kan redde den frie presse i dag. Der må en grundigere og dyberegående analyse af pressens situation og muligheder til. Fremfor alt må man ikke glemme, at den tekniske fremstilling af pressen alene befinder sig i en strukturændring, der giver grund til at tænke sig godt om, inden man træffer endelige beslutninger vedrørende fremme af dagspressen.

Et af de midler, staten kan benytte til at støtte pressen, er jo en bredere form, end det er tilfældet i dag, af statslig annoncering. I denne forbindelse vil jeg gerne som repræsentant for det tyske mindretal her i folketinget rette et lille spørgsmål til statsministeren. Jeg vil gerne spørge, om han billiger, at f. eks. statsbanerne forholder nogle dagblade generelle annoncer. F. eks. har det tyske mindretals dagblad forgæves forsøgt at få en rimelig ordning. Når man taler om at fremme pressen og støtte den frie presse, kan jeg ikke forstå, at man så gør forskel på den måde, som jeg lige har nævnt.

Wilhelm (VS):

Vi erkender, at der egentlig kun er tale om en prisregulering i forhold til beløbet i

1969-70. Men alligevel skulle man måske benytte lejligheden til at se på, hvordan det fungerer. Hvis det virker i retning af at holde dagblade i live, er vi på forhånd positive, men vi vil godt se lidt nærmere på, hvordan det rent faktisk har fungeret.

I sig selv er formålet beskrevet som ønsket om at bidrage til produktivitetsfremmende foranstaltninger for at sikre overlevelsesevnen. Det er jo ikke i sig selv nogen forklarlig eller forståelig ting. Det afhænger helt af, hvordan beløbene administreres, og efter hvilke kriterier de i øvrigt fordeles. Denne branche er jo ikke som så mange andre, der gives statslig bistand til mellem år og dag, udsat for konkurrence fra udlandet, i hvert fald. Der er nok ikke megen konkurrence fra de udenlandske blade over for de danske dagblade, så der er altså tale om de indbyrdes pris- og overlevelsesrelationer, og hvis denne støtte gives neutralt til hele spektret af dagblade, så har den jo i virkeligheden ingen effekt i retning af at få nogle til at overleve bedre, end de ellers kunne. Men vi ved for lidt, simpelt hen, om, hvordan støtten er givet, og vil derfor godt have det belyst nærmere under udvalgsarbejdet.

Der er hele spørgsmålet om, hvordan midlerne er brugt, især i relation til det problem, om de fortrinsvis er brugt til at bortrationalisere arbejdskraft hos dagspressen. Det er også det problem, om de i virkeligheden er brugt til at modvirke en monopoliserings-tendens eller nok så meget er brugt som de sidste tilskud til produktivitetsfremmende forbedringer, som kun de i forvejen rigeste bladhus overhovedet havde råd til at yde størsteparten af beløbet til, som de jo stadig væk skal til trods for denne støtte. Det vil vi altså som sagt gerne have belyst.

Hr. Ninn-Hansen nævnte arbejdsrettens dom vedrørende Politiken i relation til det, der står i statsministerens bemærkninger om, at støtten fortrinsvis er gået til investering i teknisk udstyr. Det finder hr. Ninn-Hansen er udmærket, hvis der i øvrigt skabes sikkerhed for, at det benyttes. Jeg finder ikke under alle omstændigheder, at det er udmærket. Jeg må sige det lige ud: efter hvilke kriterier bedømmes disse investeringer i teknisk udstyr? Er det for at overflødigøre en arbejdskraft? Vi må jo se i øjnene, at hver gang vi laver støtteordninger af